

Vierde Ontmoetings- en samen-doen-dag

In het kader van het Perspectiefproject Staan voor Leven en Dood¹

- Wanneer: Zaterdag 14 december 2024
Waar: Zeister Vrije School, Burg. van Tuylllaan 35, 3707 CV in Zeist
Hoe laat: 10.00 (inloop vanaf 9.30) tot 16.00
Kosten: €25 per persoon (inclusief lunch)
Aanmelden: Via de website van de Antroposofische Vereniging, zie [HIER](#)
Meer info: Marien Faasse (faasse.marien@gmail.com, 06 47 18 38 44)

Programma

09.30 Inloop, persoonlijk welkom en muziek

10.00 Opening

10.15 Ontmoetingsoefening 'De sjaal', begeleid door Ron Borsboom

10.15 – 10.30 Toelichting bij de oefening

10.30 – 11.15 In groepjes van drie aan de slag ('aan de sjaal')

11.15 – 11.45 Ervaringen delen

11.45 Kunst: 'Jouw kracht ervaren en in de wereld zetten door klank', begeleid door Vincent de Vries

12.30 Lunchpauze

13.30 Superkorte pitches van de initiatiefnemer met een werkplaats gevolgd door superkorte pitches van andere aanwezige initiatiefnemers

14.00 Werkplaatsen: Parallel (1) Taal en zichtbaarheid onder leiding van Tanja Markies en Marien Faasse, (2) Geestelijke waarnemingen & vermogens onder leiding van Jaap van de Weg en (3) Vrije ruimte

14.00 – 14.10 Opening en aftrap door werkplaatsleider (zelf ook initiatiefnemer)

14.10 – 14.20 Kort ervaren van andere initiatieven rond het thema van de werkplaats

14.20 – 15.00 Samen initiatieven verder brengen

15.00 Afronding en ontmoetingscafé

16.00 Einde

¹ Voor informatie over het Perspectiefproject Staan voor Leven en Dood, zie [HIER](#).

Toelichting bij de ontmoetingsoefening 'De sjaal'

Onder begeleiding van Ron Borsboom oefenen we met geesteswetenschappelijk onderzoek naar contact. We weten niets van onze onbewuste projecties, hoe zou het zijn als we ons hier wel bewust van worden, de projecties voelen in je lichaam en deze verwoorden aan de ander, en het de ander teruggeven, als de ander dit in liefde en verantwoordelijkheid terugneemt, is dit ontwikkeling van het Ik. Communicatie, wat mensen tussen elkaar hebben is oer definitie waarin veel onbewustheid meespeelt. Als communicatie zuiver is gaan alle zintuigen voor de ander open. En dan hoef je geen eindeloze verhalen te houden, dan kan het zelfs zo zijn dat je bijna zonder woorden de ander begrijpt. Hoop dat we gaan spreken vanuit het hart, want in het hart vertrouwen we de ander.

De oefening 'De sjaal' die we gaan doen, komt oorspronkelijk uit de methode Espère, dit betekent hoop. Pionier op dit gebied is Jacques Salomé. Uitvoering: je hebt de sjaal vast en de ander ook. De kunst is: je hebt contact met jezelf en contact met de ander, de ander heeft ook contact met zichzelf. In het hier en nu kan er, op een gelijk niveau, contact zijn.

Wat vaak gebeurt, is dat projecties verschijnen: vaak vroegkinderlijke behoeften, die niet vervuld zijn. Vaak trekt de sjaal dan strak of is er juist helemaal geen contact.

De oefening is: kan degene waar de projecties naar toegestuurd worden deze voelen en verwoorden en weer teruggeven aan degene die de projecties, vaak onbewust, naar de ander stuurt, waardoor openheid in het contact ontstaat en echte ontmoeting kan plaatsvinden? Het is een experiment: deze zijn ook geslaagd als ze mislukken!

Toelichting bij de kunst 'Jouw kracht ervaren en in de wereld zetten door klank'

Wij mensen maken spontaan klanken, die uit ons opwellen: Ooooh! Joehoe! Neeeeetoch! Diedeladiedoedeliedoe.. Klanken verbinden ons met ons gevoel en onze wil, ons minder bewuste deel. Dit is ook waar onze kracht zit en wellicht onze onzekerheden. Een ijsberg is maar voor 1/9 zichtbaar. De rest zit onder water. Door klanken proberen we boven water te krijgen, wat boven water wil komen. We exploreren expressief de kracht van verschillende klanken, waarbij ook handen en voeten in beweging komen.

Hier gaan we mee spelen: welke klanken en bewegingen passen bij jou en je initiatief? Wat heb je te brengen? Maar ook: wat heb je nodig? Wat hoop je dat er ontstaat? Vind anderen, die bij jouw klanken passen. Geef er ook kort en krachtig een paar woorden aan. Liefst werkwoorden, activerend. Meerdere vragen kunnen we onszelf stellen en verklanken. Misschien heb jij ook een vraag...

Datgene, wat er boven is komen borrelen, onderzoeken we verder, al dan niet op grote vellen met gekleurd krijt met woord en beeld. Wie weet komt er nog meer boven water... Hopelijk voedt het onze toekomstkracht.

Vincent de Vries gaf workshops expressie aan muziektherapeuten, werkt met helende klanken voor de natuur(wezens), heeft een koor in Driebergen en startte recentelijk de werkgroep (Natuur)wezens in je werk(gebied). Voor deze laatste zijn deelnemers welkom. Info Vincentdt@live.nl

Toelichting bij de werkplaatsen

Beeld: Gemoedelijke bedrijvigheid met ruimte voor spontaniteit en verrassingen. Werkplaatsen in kleine groepen verspreid over de ruimte. Één in het veld van initiatieven rond taal en zichtbaarheid (geleid door Tanja Markies en Marien Faasse). Één in het veld van initiatieven rond geestelijke waarnemingen en vermogens (geleid door Jaap van de Weg). En één in het vrije veld, de 'open space', waar initiatieven passen die niet gerelateerd zijn aan de twee velden, of die spontaan ontstaan.

Warm, fris, intiem, gelijkwaardig – en bovenal in de sfeer van ervaren, meewerken, verder helpen en doen. Waar we door de initiatiefnemer mee worden genomen in de ervaring van het initiatief. En met elkaar even helemaal in het initiatief van de initiatiefnemer stappen, en het verder helpen. Als monniken, minstrelen, ridders en hofnarren. En de engelen die corrigeren, als de echte gangmakers!

Er zijn 3 werkplaatsen van een uur. Als er 30 deelnemers zijn aan de dag heeft elke werkplaats 8-12 deelnemers. Er is één regel voor alle werkplaatsen, wat iets vraagt van de initiatiefnemer die leidend is en voor de deelnemers (die ook initiatiefnemer zijn), en deze is: dat deelnemers de initiatieven kunnen ervaren en beleven en dat zij actief meewerken aan het verder brengen van elkaars initiatief. We gaan zoveel mogelijk vanuit de ervaring met elkaar aan het werk!

Op weg naar een bronnenwonder?!

Vanuit onze bronnen. De bron in ieder mens vrij leggen... en die van onszelf

Bij deze geef ik even een beeld dat bij ons voorbereidingsgroepje van de ontmoetingsdag afgelopen zaterdag de 21^e september is ontstaan. Dat groepje bestond uit Heleen Weening, projectleider, uit Frouke Beekman en mijzelf. En we hebben met bijzonder veel energie, plezier en humor gewerkt, met name omdat we door jullie, bijzondere mensen, geïnspireerd werden. Het beeld is even vanuit mijn perspectief, in mijn woorden.

Sinds de “metamorfose” jaarvergadering” 2024 ben ik met het Perspectief Project verbonden. Ik bood aan me in te zetten net zoals van 2001 -2004 voor de Vereniging voor initiatiefcultuur (en rugdekking). Mensen bellen (toen was het ook bezoeken) om ze te horen en te verbinden. Nu 2024 belde ik de 25+ deelnemers die zich aangediend hadden, vroeg naar hun achtergrond, naar hun motieven voor hun initiatief of bijdrage en deelde vaak iets over mijn eigen ervaringen voor de resonantie in het gesprek. Om het “meer” achter hun aanmelding naar boven te halen. Zo kwam uit de opmerking van Marga Goossens over interessante evenementen in de kunst en cultuurwereld voort dat zij nu, vanaf de initiatievenmarkt op zaterdag 21.9, de rol inneemt van cultureel attachée, van agency en met andere mensen actief gaat scannen ten behoeve van een agenda voor ons allemaal. Opdat we terwijl wij ons voor “buiten” voorbereiden, juist ook blijven volgen wat er “buiten” gebeurt. Dat kan parallel naast een agenda voor “binnen”.

Het parelsnoer

Uit het geheel van alle bijdragen kwam het beeld van een parelsnoer naar voren: een snoer reikend van voor de geboorte tot na de dood (de “cosmic-loop” kan je er achteraan denken). Iedere initiatievenparel bezet een stukje van dit snoer. Al met al een machtig basement voor onze infrastructuur op weg naar de hoofdslagaders van de publieke ruimte.

De haarvaten

Ondertussen was er iets anders opmerkelijks: juist de haarvaten, de capillairen, van de samenleving, die worden door diverse initiatiefnemers al bereikt. We ontdekten mensen die hun gesprek met de maatschappij al aan de grond hebben, letterlijk op straat. Wim Wolbrink als verhalenverteller, maar vanuit de Kashba in Hengelo ook toegerust met een mobiele koffiekeet achter in de auto. Hij schenkt koffie en haakt mensen aan de praat. En dan Paulien Korte, haar man Jan bouwt een atelier en zij opent het aan de (Steen)straat in Boxmeer. Met openingstijden, kunstwerkjes en met letterstempels gestamelde teksten over rouw en de dood... en ze knoopt gesprekjes aan met bezoekers en verfijnt gaande weg haar methoden van interactie.

Schering en inslag

Het is toch ongelofelijk dat er dan tegelijk ook al een initiatief in onze kring is om juist langs deze plekken te gaan: An & Siets op de fiets! Met camera en pen om hier een mooi reisverslagboekje van te maken. Schering en inslag van initiatieven dus al binnen onze club: het weeft al, letterlijk. En alweer een aansluitster: Anja Kouwenberg, die de paradijselijke Kinder & Zorgboerderij De Oosterhoeve bij de Oosterplas in Den Bosch runt, eveneens met hemel-aardse koffie & thee begeleide gesprekken, sluit zich al graag aan in deze ronde van geïnspireerde “straatlantaarns”. Wij, en vooral zo meteen Anne en Sietske, zijn even in de rol van “lantaarnopstekers”, die helpen de lantaarns te herkennen, mogelijk wat te bevoorraden en helpen aan te steken. In die zin dat hun licht gezien mag worden en zich mooi mag verspreiden.

De haarvaten en lokalisatie

Vanuit de bestaande (of oude) cultuur in de antroposofie zijn er werkgroepen en bijeenkomsten op thema. En hier richten we ons nu op het vinden van de individualisatie en (nieuwe) verbindingen die juist daaruit gaan voortkomen. Deze noodzakelijke stap naar 'lokalisatie' is de aller modernste stap, overal ter wereld, van de basisdemocratiebenadering tot de omvorming van de ontwikkelings-samenwerking.

Hier is de ongedrukte passage, het Heilsam ist nur van Rudolf Steiner en het Nur im Tun van Ita Wegman in werking.

Het hart en de weg naar de hoofdslagaders

Dan naar de andere zijde van het voor het Project zich openende veld. De Stichting Wederzijds behoort, van het eerste moment dat Heleen Weening met hen in contact stond, met haar werk tot het hart van het Perspectief Project. Met nu nog kleinere tot middelgrote symposia. Dit gaat zich met ons aller steun in de tijd kunnen verwijden. In het gesprek dat ik daarover voerde met Joukje Pothoven kwamen we tot de volgende merkwaardige conclusie: De maatschappij is mogelijk wel opener geworden, maar dat wordt door de dreiging van de "drone-achtige" sociale media aanvallen weer teniet gedaan. Kwetsbaarheid is nog allesbehalve weerbaar. Ook lijkt het publieke domein nog steeds beheerd te worden door de demon van een geestblinde materialistische natuurwetenschap, waar we kennelijk lippendienst aan moeten bewijzen. Of je zou kunnen zeggen: er ligt een taboe of betovering op om dit niet te doen.

Want, als we mensen individueel spreken, in de haarvaten dus, houden velen reïncarnatie voor mogelijk, is het merendeel spiritueel en hebben de meesten iets ervaren van een overledene of hebben anderszins spirituele ervaringen **en in dat gesprek zijn ze dat met zichzelf eens**.

Waarom zijn al deze, dezelfde, mensen **het plotseling niet meer met zichzelf eens** als ze het openbare domein betreden?!

Misschien moeten we hier eens even de mouwen opstropen en ouderwets wat draken gaan verslaan of gaar smoren in hun eigen onbeschofte vuur.

Ja, het kwetsbare zoekende, je groene lootje aan je eigen levens-werkhypothesen tussen hemel en aarde, dat vermag erkenning, bemoediging, medewerking en daarenboven mee-uitwerking als het de bron van een initiatief wordt!

In eveneens middeleeuwse termen: kunnen wij, terwijl wij in de drie/vier jaren van het Perspectiefproject zelf ook samen op weg zijn door leerling, gezel en meesterfase, hier tegelijk:

Elkaars minstreel zijn om van elkaar bezingend te getuigen,

Elkaars ridder, om elkaar getuigend te beschermen,

Elkaars monnik en non zijn, om Ora et Labora, Bid en Werk, van elkaar voor God te getuigen en elkaars werken, de schepping lievend, te helpen volvoeren!

En wie rept over normen, waarden en deugden. *Het zijn alleen de geleefde deugden die tekens in het zand schrijven!*

Zien we al voorposten en golfbrekers?

Als we al kijken in de richting van de grote stroomaders van de grote algemene publieke opinie... daar zijn onveilige vaarwaters, waar zomaar stormwinden van anoniem commentaar kunnen opsteken. Ja, de klimaatverandering is inmiddels overal, letterlijk en figuurlijk!

Maar? Zijn er al vooruitgeschoven posten, golfbrekers die deze branding kunnen weerstaan?

Het blijkt ja! Ja, bijvoorbeeld als je de website en de bijdrage van Camino ziet. In overtuigendste prachtige kleuren, beelden en beschrijvingen, een buddy systeem dat gewoon niet anders dan ontwapenend en aanstekelijk werkt!

Dan is er de drie minuten oefening van Jaap van de Weg. Veel mensen herkennen deze. Ikzelf had het ook, vroeger in de bus. Hoe zitten die andere mensen in hun leven? Een vriend had: hoe kunnen al die mensen hun lot hebben? De hamvraag van Jaap is, dat je het punt bereikt om heel even te denken: "hoe zou het zijn om in die persoons schoenen te staan?" En dat bereikt Jaap met zijn 3 minuten oefening, en zelfs in 2 gaat het. Bij uitstek een anti-discriminatie-oefening op micro-schaal. En Mar-Lin Schut, zij is medetrekker van de dialooggroep, onderdeel van het Perspectief Project (tip: oefendag op 23 november 2024 rond het thema: Wat maakt een gesprek een goed gesprek?) In de ronde voor de markt pitchte Mar-Lin kort: "Heb je vandaag een goed gesprek gehad? Heb je gisteren een goed gesprek gehad? Of afgelopen week? Hoe vaak heb je een goed gesprek? Wanneer vind je een gesprek een goed gesprek? Is een ontmoeting hetzelfde als een gesprek?" In mij resoneerde het gelijk na, of voor: wat dit voor onze markt hierna ging betekenen: "Voel je je straks na zo'n gesprek voldaan, blij? Kan je je thema raken? Leer je de ander kennen? Krijgt de ander zo meteen een indruk van jou?" We werden bepaald niet teleurgesteld op de markt, niettegenstaande dat een ronde van 30 aanhoren, ook al was het in 2 x 15 wel een hele zit was. We komen daar zo nog op.

Want in de hierboven net genoemde bijdragen zien we het thema van het korte, sublieme, van extracten, concentraten uit het werk van hele groepen, werkvelden en werkgebieden. Echter, even opletten! *In beknopte woorden direct geschikt voor de samenleving!*

Magisch is dat het extract vaak een Elixer blijkt te zijn. Welke geheimzinnige transsubstantiatie is hier aan het werk?! En met de fermentwerking hiervan kunnen we vanuit onze werkgebieden en werkstromen prachtige cultuurinjecties voorstomen.

Afscheid nemen van...

Wat leggen we hierbij volledig af? Het elkaar de maat nemen langs welke antro lat dan ook. Weg met de belemmerende pseudo esoterische ranking-ladder! Ook weg met alles een inleiding noemen en het vinden dat de ander zich eerst maar eens moet bewijzen en vooral nog een hoop moet leren en zich ontwikkelen.

Ook van contextueel geworden antroposofie terug naar operationeel. Bij vrije scholen het 7 jaar-fasen behang van de muur trekken en op naar die empathische interactieve leraar die het besef van de fasen in zijn rugzak heeft en die in de situatie naar juist dit kind toe weet te modereren.

...en aanbieden

En als ik nou gewoon eens mijn eigen gerijpte en value-added delicatessen fruit direct ter beschikking stel en zeg ga je gang ermee...?!

Dan kunnen we ook de ander en andere stromingen naar hun sublieme uitkomsten, hun waarde-toevoeging vragen, naar hun extract. Mogelijk Elixers.

Het wonder dat ineens: "less is more" en "doing more with less" kan gaan werken.

Hoe actueel is dit alles?

Kijken we eens even de kring rond van de ontmoetingsdag, 35 mensen, de meesten van boven de 70. Enkel jonger. Een bekend beeld, niet alleen in de AViN maar ook in andere maatschappelijke groeperingen. Enkele mensen gaven blijk van rekenschap van hun beperkte gezondheid of energie door later te komen of eerder weg te gaan. Een heel creatieve omgang was een deelnemer met een klapbedje die zo zijn energie reguleerde en zijn bijdrage krachtig-prachtig neerzette. Omdat we 's middags de netwerkmarkt hadden was het onvermijdelijk belangrijk eerst te luisteren naar de ronde van pitches van alle 30 deelnemers. Dit deden we weliswaar in 2 x 15, maar het was desondanks een behoorlijke opgave. Anders dan ik in groepen gewend ben van 10-20 jaar geleden. Bij toekomstige programmering gaan we hier rekening mee houden hebben we al besloten.

Het grote cohort

Facit: het grote cohort, en dit is de algemene demografie(!) in de westelijke wereld, zit tussen de 65 en de 80 en als we nu niet handelen dan zit over 5-10 jaar de helft van ons “aan gene zijde” van het Perspectief Project. Dat dan nog niet eens begonnen is. Ook kunnen we het als onze taak zien vooral voor de jongere generaties, die zo niet weker dan wellicht toch kwetsbaarder zijn in hun uiteenzetting met de maatschappij, sterke en verwelkomende openingen te maken. En paraat zijn om ridderschappelijke buddy-schappen op ons te nemen in innerlijke zowel als maatschappelijke situaties. Laten we ons opzadelen en hen tegemoet rijden!

Stokje over

Voor de meesten van ons geldt dus: hoe doen we het goede proces van “het stokje overgeven”. Lien Troost (86) geeft daarvan een prachtig voorbeeld. Hoe ze, in blijdschap, aan de ene kant bezittingen en plaatsen overdraagt aan haar kleinkinderen en aan de andere kant haar levenswerk aan ons en aan de wereld ter beschikking stelt. En haar levenswerk zit helemaal aan het begin van ons gemeenschappelijke parelsnoer. Ze sensibiliseert onze ontvankelijkheid voor wat hele kleine kinderen meebrengen uit het voorgeboortelijke in de cultuursituatie. En door herkenning en erkenning en prachtige simpele werkvormen mag invloeden als verrijking van de cultuur. Voor mijzelf en ons geldt: wees effectief in het overdragen privé aan je naasten. Besteedt aandacht aan behoud en managen van je gezondheid en energie. Krijg energie van de goede dingen afronden en doorgeven. Reduceer overbodige herhaalfuncties in je groepswerk en zo. Concentreer in je functie in je productieve werkveld meer op sublimatie en destillatie. Extract kan zaad blijken te zijn, dat merk je in het kruisbestuivend delen met je collega sectie en actie velden.

Kijk waar, al bruisend, pay-it-forward Elixers komen boven borrelen voor uitreiken aan de maatschappij!

En zorg dat er bij de stokjes die je over wil dragen een paar krachtige knuppels bij zijn om in het hoenderhok van de samenleving te werpen!

Onze nieuwe Sterrebeelden

Terug naar onze bronnen. Laten we onze opkomende Sterrenhemel bevrijden van de vals-licht vervuiling! Onze bronnen laten schitteren en de dan zichtbaar wordende weefpatronen aan dit firmament in blijde energieke verwondering gaan vervolgen.

Op naar onze nieuwe Sterrebeelden, uitnodigend lichtend over onze cultuur en samenleving!

Het basement van onze bronnen, in metamorfose door de kosmos, opgestaan als firmament.